

Modern ülőbutorok és kárpitos munkák részlete WIESNER Szeged, Klauzál tér

tom helyesnek.

Körmendy Mátyás szólalt meg fel:

— Azt nem kívánhatjuk a szabadtéri játékok valóban önzetlen és fáradságot nem kímélő rendezőbizottságától, hogy csak a rizikót viseljék és a haszon felett ne rendelkezheessenek szabadon. Mi mindnyájan tudjuk, hogy a rendezőbizottság tagjai teljesen önzetlenül, csak a város-szerepüketől hajtva, működnek.

Dr. Pap Róbert felszólalása után a kisgyűlés egyhangúlag hozzájárult a polgármesteri javaslatához.

A tárgysorozat többi pontját tárgyalták ezután. Hozzájárult ahhoz a kisgyűlés, hogy

a polgármesteri hivatalt átalakítsa

a város. A munkálatok már folyamatban vannak, ezuttal utólagos jóváhagyásról volt szó.

A baktói kerti parcellák egy részének eladásához névszerinti szavazás után szintén hozzájárult a kisgyűlés, amely ezután a Központi Tejcsernő Rt. közterhasználati engedély iránti kérelmét tárgyalta. A vállalat azt kérte, hogy Ujszegeden, a Temesvári-körút sarkán teljévt állíthasson fel. Idegenforgalmi szempontból a polgármesteri javaslat fontosnak találja a kérelmet, de a vígadóval és a cukrászdával kötött szerződés értelmében nem lehet engedélyt adni a tejvíz felállítására.

Hozzájárult a kisgyűlés dr. Pálty József polgármesternek az öföldi fizetési osztály második fokozatába való előléptetéséhez.

Végül több földhaszonbérlet tárgyalása után dr. vitéz Gárgyán Imre indítványát tárgyalták a Gyula püspök-telepi ház helyek haszonbérének mérsékléséről. A kisgyűlés nem járult hozzá a bérnököknek.

KÖLNI VIZ

puder és más illatszer, kozmetikai cikk legelőcsőbb az

Gergely Miklósné Reitzer Alice
Apolló Illatszertárában Kigló ucca 7.

Hat riport a világháború kitöréséről

A Száva hidján megáll egy vonat

Pasics elhagyja a követség palotáját — Beszélgetés Szerbia miniszterelnökével a fiaker lépcsőjén — Giessler utolsó nyilatkozata — A követség csomagol

Az osztrák-magyar monarchia belgrádi követségének palotája előtt izgalmas várakozásban múlt el egyik perc a másik után.

Pasics fiakerén a kocsi nem szállt le a bakokról. Ő sejtette, hogy odabenn a tanácskozás nem fog sokáig tartani.

A Neues Wiener Journal kiküldött tudósítójának stopperóráján mindössze tízenegy perccel számoltunk addig, amikor Pasics miniszterelnök alakja ismét megjelent a követség palotájának kapujában. Öccsellenciája — ezuttal kivérta nélkül és keztyűben — gyorsan a kocsihoz lépett, helyet foglalt az ülésen és a kocsi a lovak közé suhintotta ostarát. Lassan megindult a kétfogatu, gummikerektű fiaker.

Odaszaladtam a kocsihoz.

Ráugrottam a lépcsőre, lekaptam fejemről a kalapot és így szóltam Pasicsnak:

— Engedelmet kérek kegyelmes uram, hogy kérdést intézzék Önhez.

És meg sem várva a feleletet, folytattam tovább:

— Mi történt?

Pasics közbe vágott:

— Kérdezze meg a követet! Odabenn többet mondhatnak... Én már nem nyilatkozhatom... Önnék...

És erős hangszóval tette hozzá:

— Mi már hadilápotban állunk egymással szemben... És ön egy ellenséges ország alattvalója...

Udvariisan megemelte kalapját, a kocsi a lovak közé csapott, én leugrottam a fogat lépcsőjéről és egy pillanat múlva befordult a sarkon a szerb királyság kormányelmökének kocsija...

Tizenkét perccel előbb béke volt még, most már kétségbevonhatatlanul megérkeztünk a háborúba...

Valamennyien besietünk a követséghez.

Egy titkár fogadott. Engedelmet kért Giessler nevében, hogy pár percig várakoznunk kell. De a követ ur most öltözik át... Utiruhába... Giessler Vladimir báró altábornagyi egyenruhájában, összes rendjeleivel a mellén fogadta Szerbia miniszterelnökét... Most veti le az uniformisát... A fogadó szoba ajtaja nyitva volt és láthattuk, hogy a szomszédos teremben ládák állanak és kofferok. Egy szolga éppen szögelte az egyik ládát... A kalapácsának ütését még most is hallom...

Csillárokat Kelemennél

vegyünk, részlete is kapható.
Kelemen ucca 11

Hat óra elmúlt, talán pár perccel.

Az egyik titkár, utiruhában, most ment el a szerb külügyminisztériumba, hogy elkérje a követség tisztikarának utleveleit...

Julius huszonötödike volt, méleg nyári nap, de a követség elfogadó szobájának fehér márvány kandallójában pattogott a tűz...

Ott állt egy ember, térdnadrágban és szalaggal átkötött iratcsomókat hányt a lángok közé.

Diplomáciai okmányokat és a titkos chifre kulcsot égették el a belgrádi osztrák-magyar követségen. A lángok bele kaptak a paksmetákba és a térdnadrágos ur szó nélkül, közömbös arccal piszkálta széjjel azokat egy nikkelezett piszkavassal.

A kapura most szegezték fel azt a pakkendeklit, amit már délelőtt elkészítettek. Hogy az osztrák-magyar monarchia alattvalóinak védelmét további intézkedésig a német követ vette át...

Hat óra tíz percek a nyitva hagyott ajtón keresztül, abból a szobából, amelyben a ládákat szögezték, bejött hozzánk Giessler Vladimir báró, szürke uti ruha volt rajta és lapos fekete sapkát tartott a kezében...

Körülálltunk.

A szolgák közben kifelé vitték a ládákat és a koffereket.

Giessler ezeket mondotta nekünk:

— Pasics ur, Szerbia miniszterelnöke megjelent nálam és szíves volt személyesen átadni nekem Szerbia válaszát a monarchia jegyzékére. Az iratot, amelyet bizonyára teljes egészében közölni fogja a sajtóval Berchtold gróf önagyméltósága, nem találtam kielégítőnek és anélkül, hogy a továbbiak tekintetében közlést tettem volna, közöltem Pasics miniszterelnök ural, hogy kormányom utasítása folytán Szerbia területét azonnal elhagyom... Megkérdeztem: „Excellenciád eme lépése egyenlő a hadüzenettel?”

Igy felelt:

— A hadüzenet joga az uralkodóé. És a hadüzenet írásban történik. Jegyzék után, én nem adtam semmiféle jegyzéket. Azonban maga az a tény, hogy egy hatalom diplomáciai képviselője elhagyja azt az országot, ahova őt kormányja akkreditálta, egyenértékű a békeállapot megszüntetésével... Attól a pillanattól kezdve, hogy elkérem utleveleimet és nem gondoskodom helyettesemről, megszakadt a diplomáciai kapcsolat országaink között.

Felhuzta keztyűjét és mielőtt távozott volna, így szólt hozzánk:

— Családommal és a követség személyzetével az állomásra megyek. Fél óra múlva in-

dul a vonat Zimonyba. Az urak velünk utazhatnak. Ajánlom is, hogy ne maradjanak tovább itt.

A palota előtt egy katonai autó állott. Giessler feleségével és kisfiával ebbe az autóbá szállott, a követség személyzete pedig egyfogatu berkosin igyekezett ki az állomásra.

Az ucca közönsége meghámulta a kocsiat, de nem tüntetett...

Mindenfelé éltették a háborút, a rikkanások hangos szóval kiáltották az ökölnyi betűkkel a rendkívüli kiadásokra nyomott cikkek címét, de Giessler ellen nem történt semmi. És a pályaudvarokon, amelyet megszállt már a katonaság, tisztelettel nyitottak utat a monarchia távozó követé előtt...

A peronon ott volt már a Belgrádban akkreditált egész diplomáciai kar. A nevekre bizony már nem emlékszem. De sosem felejttem el a bolgár követ mosolygó arcát. Szemei szintén ragyogtak az örömtől. Mind a két kezével megrázta Giessler jobbát és mélyen meghajolva csókolta kezét a kegyelmes asszonynak. A francia követ hiányzott... A belgrádi követ mondotta nekünk, hogy Franciaország képviselője nincsen beszélő viszonyban Giessler altábornaggyal. Személyes harag áll fenn közöttük. A talvolmaradását ezzel magyarázzák. Különös melegséggel búcsuzott el a társaságtól az olasz és a román követ. A követség titkára közvetlenül a vonat indulása előtt hozta el az utleveleket, ezek már készen, összecsomagolva vártaák őt a külügyminisztériumban. Még délelőtt elkészítették őket...

Mindössze három szerelvénye volt a vonatnak, amelyen Zimonyba készültünk. Egy szalónkocsi a mozdony után, egy elsőosztályu vagon és utána egy kocsi, amelynek felén második, felén meg harmadik osztályu kupék voltak. A masinista és a két kalauz Zimonyból jöttek át. Katonai személy nem volt a vonaton...

Percek alatt elhelyezkedtünk. Emlékszem: Giessler nyomban leült a szalónkocsi fotójébe és nem jött az ablakhoz. Csak a kis fiu integetett a bácsiknak...

Szürönyös bakák álltak a sínek mellett... És a szemben álló vágányon egy katonavonat... Berukkoló katonákat szállított Sabacra... Katonazenekar is volt velük, de nem szólt a muzsika. Pár perccel hét óra előtt indultunk el.

Alig egy óra telt el azóta, hogy Pasics fiakeré elindult a követség palotája elől.

Egy pár ujságíró hiányzott a soraink közül. Kéri Pál és vele még néhányan ott maradtak. Csak másnap reggel jöttek át Zimonyba...

A vonat lassan fordult be a Száva hidjára, a vonat ablakából már láttuk a zimonyi templom tornyát, amikor hirtelen fékezést éreztünk és a Száva hidjának kellős közepén megállt a mozdony. A vagonok egymáshoz csapódtak.

Mindenki megrémült. Szótlanul bámultunk egymásra és kivétel nélkül mindnyájan ártagondoltunk: most repül a levegőbe a zimonyi hid...

A mozdonyvezető izgatottan ugrott le masinájá mellől, valamit igazított, a munkája nem tartott talán két percnél tovább, de ez a két perc hosszabbnak tűnt fel, mint egy örökkévalóság.

Azután mentünk tovább. Meglazult egy sról, ezt kellett kireparálni.

Tíz perc múlva Zimonyban voltunk...

Paál József

Költözködéskor
mindenkinél olcsóbban szereli át villanyát, rádióját
KAISER rádió laboratóriumi és villany-szerelési vállalat Dugonics-tér 2

Belőmél, Iekvárt, ngorkájás, paprikáját, paradicsomát „VINDUL”-tegye el. Akkor lesz tartós. Évek óta kitűnően bevált gyümölcskonzerváló szer. Kapható a készítőnél:

GERGELY gyógyszerésznél.
Kossuth Lajos sugárút és nagykörút sarkán. 109

Acél konyha és ipari kősek ollók, evő-eszközök, szerszámok legelőcsőbban beszerezhetőek a Szegedi Vas- Acél- és Készkereskedelmi Vállalat üzletében, Méréy u. 6. — Telefon 24-79.